

Publicerad 2008-10-02 20:11 av Flickan**L*för*Lycka**

Svarta fötter

Svarta hav... svarta fötter...

Blodet försvinner ner

I trädens döda rötter

Röda döda, o´ så döda

Var är du nu mor! när hjärtat vägrar sluta,
sluta blöda!

Genom dimma, genom morgondis

Ett tjut, som kyler blå ådror till is

Nerver som darrar

Fiolsträngar tunna som sytråd

O´ jag ber, jag ber dig Gud, om nåd!

Min kära skära hjärtevän jag fryser

Dra din bleka hand bort från min sköra axel

Du stinker!, stinker av sprit och ruttnande fötter

Piratöga med svullna rötter som dansar i ditt öga

Jag misstänker i dammigaste vrå att de ögon du bär är döda!

Säg mig är det så?

Mor var är du nu?

När isen smälter

Mina aldrig födda döda röda hjärtegull

Mina barn, var tog de vägen..

Säg mig...var tog de vägen!

O´ som strupen den skälver

Självmodssår som blöder var, blöder som det forsar

Blöder, blöder som min döda morfar

O´ du gula monster

Du stumma krokodil

Gå åter till ditt skrymsle och dö ditt svin!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan**L*för*Lycka** med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten